

ἤδη κατακλύπτει τὴν γῆν. Εἶναι ὁμῶς λυπηρὸν, ὅτι ἡ ἐκκλησία ἐκείνη ἣτις καυχᾶται διὰ τὴν ἀποστολικὴν αὐτῆς καταγωγὴν καὶ εἰς τῆς ὁποίας τὴν γλῶσσαν ἐδόθη αὐτὸ τὸ εὐαγγέλιον κοιμᾶται. Ὅχι μόνον δὲν ἐργάζεται πρὸς διάδοσιν τοῦ εὐαγγελίου ἀλλ' οὐδὲ καὶ ἔχει ἐθνικὴν ἐκδοσιν τῶν ἁγίων Γραφῶν.

ΥΪΚΗ ΦΙΛΟΣΤΟΡΓΙΑ

Γυνὴ τις ἔμεινε χήρα μετὰ τριῶν τέκνων· στερουμένη δὲ παντὸς μέσου πρὸς πορισμὸν τῶν ἐπιτηδείων ἤρξατο ἐργαζομένη καὶ προσπορίζουσα αὐτῇ καὶ τοῖς τέκνοις τῆς τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Οἱ υἱοὶ αὐτῆς, μὴ συνειθίσαντες ἐνωρὶς εἰς ἐπίπονα ἔργα, μόλις ἀπελάμβανον τὸν ἐπιούσιον ἄρτον· ἐλυποῦντο δὲ σφόδρα, μὴ δυνάμενοι νὰ καταστήσωσι τὸν βίον τῆς μητρὸς τῶν ἀνετώτερον.

Ἐσχάτως εἶχε προκηρυχθῇ ὅτι οἰοσδήποτε ἤθελε παρουσιάσῃ ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης κλέπτην τινὰ θὰ ἐλάμβανε σπουδαίαν ἀμοιβήν.

Οἱ τρεῖς λοιπὸν ἀδελφοί, τῶν ὁποίων ἡ ἐνδεία τῆς μητρὸς τῶν προσέβαλε τὴν φιλοτιμίαν, δεκάκις πλέον τῆς πτωχίας τῶν, ὁμοφώνως ἀπεφάσισαν νὰ ἐκτελέσωσι παράδοξόν τι σῶμα καὶ ἡρώϊκόν. Συνεφώνησαν δὲ, εἰς τῶν τριῶν νὰ θεωρηθῇ ὡς κλέπτης, οἱ δὲ λοιποὶ δύο νὰ ἐγκαλέσωσι καὶ ἀπαγάγωσιν αὐτὸν ἐνώπιον τῆς ἀρχῆς. Γενομένης λοιπὸν κληρώσεως, τίς ἐκ τῶν τριῶν θὰ ἐγένετο τὸ θῦμα τῆς υἱικῆς στοργῆς; ἔπεσεν ὁ κληρὸς εἰς τὸν νεώτερον, ὅπως οὗτος πληρώσῃ τὸ βαρὺ μὲν τοῦτο δι' αὐτὸν φορτίον, πλὴν ἡδεῖαν ὑποχρέωσιν χάριν τῆς ὑπὸ τῆς πείνης καὶ τῆς ἐνδεείας τηκομένης μητρὸς. Δεθεῖς λοιπὸν οὗτος, ἐτυνωδεύθη πρὸς τὸν δικαστὴν καὶ ὡς ἐγκληματίας ὑπέστη τὴν ἀνάκρισιν, ὡμολόγησε δὲ ὅτι εἶνε ἐνοχὸς τοῦ ἐγκλήματος· τοῦτου ἐνεκεν ἐστάλη εἰς τὴν φυλακὴν, οἱ δὲ δύο ἀδελφοὶ ἔλαβον τὴν ὑποσχεθεῖσαν ἀμοιβήν.

Πρὶν ἢ ἀναχωρήσωσιν ἐκ τῆς πόλεως εὗρον τὸ μέσον νὰ τύχωσιν εἰσόδου ἐν τῇ εἰρκτῇ, ἵνα λάβωσι τὸν τελευταῖον ἀσπασμὸν τοῦ ἀτυχοῦς αὐτῶν ἀδελφοῦ. Καὶ ὑποθέσαντες ὅτι ἦσαν ἀπαρατήρητοι ἐρίφθησαν εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ φυλακισμένου καὶ διὰ θαυμάσιον, λυγμῶν καὶ φιλοστοργῶν ἐναγκαλισμῶν, ἀπέδειξαν τὸ ὑπερβάλλον τῆς λύπης καὶ ἀπελπισίας τῶν.

Ὁ δικαστὴς ὅστις ἔτυχε παρῶν ἐν τινὶ μὴ ὁρατῷ ὑπ' αὐτῶν μέρει τῆς εἰρκτῆς, ὁπόθεν ὁμῶς οὗτοι ἠδύναντο εὐκόλως νὰ παρατηρηθῶσιν, ἐξεπλάγη ἐπὶ τῇ λυπηρᾷ σκηνῇ, ἥς θεατῆς ἐγένετο. Διέταξε λοιπὸν ἓνα τῶν ὑπηρετῶν τοῦ νὰ ἀκολουθήσῃ τοῖς κατηγοροῦν καὶ νὰ ἐπαγρυπνῇ ἐπ' αὐτῶν προσεκτικῶς. Ὁ ἀνθρωπὸς ὑπήκουσε, καὶ εἰς τὴν ἐπ' αὐτῶν ἀνέφερεν εἰς τὸν κύριόν του τὰ κατέκαστα, δηλ. ὅτι παρακολούθησας τοὺς δύο ἀδελφοὺς εἰς τὸν οἶκόν των, εἰσῆλθεν ἀθεώρητος καὶ ἔστη εἰς τὴν θύραν τοῦ δωματίου τῶν ὅπου ἠδύναντο εὐκόλως νὰ ἀκούσῃ πάντα τὰ λεχθησόμενα.

Ἡ πρώτη τῶν φροντίς, εἶπεν οὗτος, ἦτο νὰ δώσωσιν εἰς τὴν μητέρα τῶν τὸ χρῆμα ὅπερ εἶχον λάβει ὡς ἀνταμοιβὴν τῆς καταμηνύσεώς των· ἡ γυνὴ ἐδήλου ἀνησυχίαν μᾶλλον ἢ χαρὰν ἐπὶ τῇ θέρᾳ τοσοῦτον σπουδαίου ποσοῦ, καὶ ἡρώτα αὐτοὺς ἀνυπομόνως περὶ τῆς ἀπουσίας τοῦ ἀδελφοῦ των. Πρὸς ταῦτα οἱ δυστυχεῖς νέοι κατ' ἀρχὰς δὲν ἠδύναντο ν' ἀπαντήσωσιν, ἐπεὶδὴ τὰ δάκρυα καὶ ἡ θλίψις ἐκώλυον αὐτοὺς τῆς ἀφηγήσεως τῆς λυπηρᾶς ἱστορίας, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἀπειληθέντες ὑπὸ τῆς κατάρας τοσοῦτον φιλοστοργῶν μητρὸς, ἀπεκάλυψαν αὐτῇ τὴν φρικτὴν ἀλήθειαν. Ἡ μήτηρ πλήρης εὐγνωμοσύνης, τρόμου καὶ ἐκπλήξεως, παρεδόθη εἰς ἅλας τὰς παραφορὰς τῆς τε ἀγάπης καὶ ἀπελπισίας καὶ ἐξῆλθε βιαίως ἐκ τοῦ δωματίου τῆς μετὰ τὴν πρόθεσιν νὰ ὑπάγῃ καὶ δηλώσῃ τὸ πᾶν εἰς τὸν δικαστὴν· ἀλλ' ἐκωλύθη ὑπὸ τῶν γενναίων τῆς τέκνων τὰ ὁποῖα ἀμφοτέρω ἐρίφθησαν εἰς τοὺς πόδας τῆς ἐνῶ αὕτη κυριευθεῖσα ὑπὸ σφοδρᾶς συγκινήσεως, τὴν ὁποίαν ὁ θυμὸς, ἡ λύπη καὶ ἡ φιλοστοργία σῶμα ἠδύναντο νὰ παραγάγῃ, δὲν ἠδυνήθη πλέον νὰ ὑπομείνῃ τὴν ὁρμὴν τοσοῦτων περισπασμῶν καὶ ἔπεσεν ἄπνους εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν υἱῶν τῆς. Ὁ δικαστὴς ἄμα ἤκουσε τὴν διήγησιν ταύτην ἀμέσως ἐπανῆλθεν εἰς τὴν εἰρκτὴν, ἀνέκρινεν ἐπὶ πολὺ τὸν κατὰδικον, ἀπηύθυνεν αὐτῷ διαφόρους ἐρωτήσεις, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ παραπείσῃ αὐτὸν ν' ἀνακαλέσῃ οὐδεμίαν λέξιν ἐκ τῆς ἐξομολογήσεώς του. Ὁ δικαστὴς ὅθεν ἐβεβαίωσε αὐτὸν ὅτι ἦτο ἐν γνώσει πάσης περιστάσεως τοῦ συμβάντος, καὶ προσέθηκεν, ὅτι εἶχεν ἀποκρύψει ἐπὶ τινὰ στιγμὴν τοῦτο, ἀλλ' ἐπεθύμει νὰ ἴδῃ εἰς ποῖον σημεῖον ἡ υἱικὴ ἀγάπη ἠδύναντο νὰ φθάσῃ εἰς ἐνάρτεον καρδίαν. Ὅθεν ἔσπευσε νὰ ἀναγγείλῃ τὸ συμβεβηκὸς τοῦτο εἰς τὸν *Cubo Sama*, ἦτοι τὸν κυριάρχην τοῦ καὶ ὁ ἡγεμὼν οὗτος καταθελεχθεὶς ἐκ ταύτης τῆς ἡρώϊκῆς πράξεως, ἐπεθύμησε νὰ ἴδῃ τοὺς τρεῖς ἀδελφοὺς, καὶ τὴν εὐτυχῇ μητέρα, ἐπὶ τῶν ὁποίων αὐτὸς ἐπεσώρευσε ἐπαίνους καὶ διακριτικὰ δείγματα, προσδιορίσας εἰς τὸν νεώτατον σύνταξιν 15 χιλ. κορωνῶν καὶ 5 χ. εἰς ἕκαστον τῶν λοιπῶν.

Πειραιεύς. (Ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ). Γ. ΚΑΨΑΜΠΕΛΗΣ.

Τὸ ἀρχαῖον μελοδραματικὸν θέατρον, τὸ ὁποῖον ἀντικατέστησε μετ' ὀλίγον τὸ νέον θέατρον τοῦ μελοδράματος οἰκοδομώμενον παρὰ τοῦ κυρίου Καρ. Ταρνιέρου, ἐκὰν κατὰ τὴν νύκτα τῆς 28 Ὀβρίου 1873. Πρὸς τὰς 11 ὥρας τῆς ἑσπέρας οἱ γείτονες παρετήρησαν καπνὸν ἐξερχόμενον ἐκ τοῦ οἰκοδομήματος ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ῥοσίνη. Οἱ πυροσβέσται ἀνεκάλυψαν σχεδὸν πάραυτα τὴν ἐστίαν τῆς πυρκαϊᾶς ἐν τῇ ἀποθήκῃ τῶν σκηνογραφιῶν, ὅπου τὸ περιορίζουσιν ἐπὶ πλέον τῆς ὥρας, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ τὸ ἀναχαιτίσωσιν. Ἡ αἰθουσα, ἔπειτα ἡ ἀποθήκη, ἀλληλοδιαδόχως κατεκλύσθησαν ὑπὸ τοῦ πυρός· προσέρχονται ἵνα διασώσωσι τὰ οἰκοδομήματα ἐκ τῆς ὁδοῦ Δροῦστου. Τὰ ἔγγραφα καὶ τὰ βιβλία τῆς διευθύνσεως, αἱ ἐνδυμα-

σίαι, τὰ ἐπιπλα, ἡ θεατρικὴ μουσικὴ, τὰ ἀρχεῖα, μετεφέρθησαν πρὸς καιρὸν ἀλλαχοῦ, ἀλλὰ σχεδὸν ὅλαι αἱ σκηνογραφίαι τῆς ἀρχαίας συλλογῆς κατεστράφησαν. Εἰς δεκαεὺς τῶν σκαπανέων πυροσβεστῶν παρασυρθεὶς ὑπὸ τῆς καταστραφείσης ὀροφῆς, ἐφονεύθη· ἐκτὸς δὲ τούτου καὶ διάφορα ἄλλα ἄτομα ἐπληγώθησαν ἄλλ' ἐλαφρῶς.

Ἡ καταστραφείσα δ' αἴθουσα τοῦ μελοδραματικοῦ τούτου θεάτρου ὠκοδομήθη ἐν ἔτει 1820, ἵνα ἀντικαταστήσῃ ἐκείνην τοῦ Λουδοβίκου, ἡ ὁποία ὑπῆρχεν

ῥηθέντος ξενοδοχείου τὴν σκηνήν, τὴν αἴθουσαν καὶ τὰς θέσεις τοῦ κοινοῦ, χρησιμοποιήσας μέγα μέρος τῆς ξυλουργικῆς τοῦ σκελετοῦ καὶ τῶν μηχανῶν τοῦ θεάτρου τῆς ὁδοῦ Ῥιγελίου.

Αἱ ἐργασίαι ἤρχισαν τὴν 3 Αὐγούστου 1820, τὸ δὲ θεάτρον ἤνοιξε τὴν 16 Αὐγούστου 1821. Τὸ θεάτρον δὲ τούτο, τὸ ὁποῖον δὲν ἦτο εἰμὴ προσωρινόν ἐστοίχισε 2,287,495 φρ. (Ἐκ τῶν «Κ. Τεχνῶν»).

Ἡ τοῦ μελοδραματικοῦ θεάτρου τῶν Παρισίων πυρκαϊά.

ἄλλοτε ἐπὶ τῆς θέρμῃ τῆς πλατείας Λουβοίς, καὶ τῆς ὁποίας ἡ κατεδάρισις διετάχθη μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ δούκῃ τοῦ Berry. Μετεσκευάσαν δὲ τότε εἰς νέον θεάτρον τὸ ξενοδοχεῖον τὸ ὠκοδομημένον ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος Carpentier, τὸ ὁποῖον μετὰ τὴν ἐπανάστασιν εἶχε καταληφθῇ ἵνα χρησιμεύσῃ διὰ ὑπουργεῖον τοῦ πολέμου, διὰ ὑπουργεῖον τοῦ ἐμπορίου, καὶ διὰ τὸ ἐπιτελεῖον τῆς τότε ἐθνоруλακῆς.

Ὁ ἀρχιτέκτων Δεπρὲ, ἐπιφορτισμένος τὰς ἐργασίας τοῦ νέου τούτου θεάτρου, ἀνήγειρεν εἰς τὸν κήπον τοῦ

ROBERTOS BAKER

Ἡ εἰκὼν ἦν παρατίθεμεν ἐν τῷ σημερινῷ ἡμῶν φύλλῳ παριστᾷ τὴν μορφήν προσώπου πολλὰ ἐργασθέντος ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τῶν ἀδυνάτων ἐκείνων προσώπων τὰ ὁποῖα συνήθως ἐργάζονται ἐν τοῖς ἐργοστασίοις τῆς Εὐρώπης καὶ τὰ ὁποῖα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ βαρύνονται δι' ὑπερβολικῆς ἐργασίας διὰ τὸ φύλον αὐτῶν καὶ τὴν ἡλικίαν. Τὰ πρόσωπα ταῦτα εἰσὶν γυναικες καὶ παῖδες. Ὁ Ῥοβέρτος Βάκερ ἀποθανὼν τὸ